

LITERÁRNE VLASTNOSTI A OBSAHOVÉ ROZDELENIE KNIHY PROROKA MICHEÁŠA

Ján HUSÁR

Pravoslávna bohoslovecká fakulta Prešovskej univerzity v Prešove, Prešov,
Slovenská republika

Kniha proroka Micheáša predstavuje nádhernú prorockú výpoveď tzv. Izaiášovskej prorockej epochy, kedy jazyk prorokov jasným a pozoruhodne presným spôsobom opísal budúce udalosti v živote vyvoleného národa. Mnohí odborníci považujú toto obdobie za najkrajšie obdobie prorokov... a prorok Micheáš v ňom vyniká neslávnym prvenstvom predpovede o úplnom zničení Jeruzalema. Hrozba tohto druhu je nesporným svedectvom odvahy proroka, pretože pre obyvateľov Jeruzalema bolo neslýchané, aby sa ich spanilá svätyňa, ktorá sa od čias kráľa Šalamúna stala viditeľným znakom spoločenstva s Bohom a zárukou národného bezpečia, dostala do rúk pohanov a bola zničená, či inak zneuctená. Len úplná a neochvejná vernosť svojmu povolaniu mohla utvrdiť proroka v tejto neslýchanej predpovedi (3, 12).

Slovná zásoba a štýl proroka Micheáša zodpovedá vidieckemu prostrediu v akom vyrastal a bol vychovaný. Jeho **jazyk je prostý, bezprostredný a živý**, schopný vyjadriť hlboké dojmy. Napätie, prudké zmeny, obrazná i priama frazeológia, živé opisy, konkrétne vyjadrenia, smelé výpovede spojené s jasnosťou vízií a hlbokým citom, to všetko sú charakteristické vlastnosti štýlu proroka. Tieto črty najjasnejšie vystupujú v prvej časti (kap. I-III). V ostatných dvoch častiach (kap. IV-V a VI-VII) sa prorok stáva pokojnejším, podáva reflexie prvej časti. Druhá i tretia časť je charakteristická prorockým štýlom, no i tak vôbec nestrácajú nič zo svojho krásna, čo sa týka uhladenosti a jasnosti vyjadrovacieho štýlu Micheáša³⁰⁷.

Micheášova kniha je podobne ako ostatné prorocké knihy zbierkou viacerých krátkych literárnych celkov. Tie sú spojené kľúčovými slovami,

³⁰⁷ Pozri SZEFLER, P. Księga Micheasza. In LACH, S. 1968. *Pismo Świete Starego Testamentu, Księgi proroków mniejszych*. Poznań, 1968. s. 361.

opakovaním motívov, alebo sú jednotlivé celky usporiadané tak, že ich protikladné alebo vzájomne sa dopĺňajúce posolstvá nadväzujú na seba.³⁰⁸

Vo všeobecnosti sa reči proroka vyznačujú hĺbkou a živosťou citov. Osobitne mocné sú tie usvedčovania, s ktorými sa prorok obracia k veľmožom a k falošným prorokom. Živosť citov oduševneného proroka sa odráža v jeho rečiach skorými prechodmi od jednej myšlienky k druhej (od obvinení k hrozbe, od hrozby k zaslúbeniu – 2, 8-12 ; 3, 12; 4, 1), častým používaním podobenstiev, prirovnaní, hry so slovami (1, 10-15; 2, 4; 4, 5) a hojnosťou obrazov. Pritom ako človek prostého pôvodu, podobne ako prorok Ámos, Micheáš svoje obrazy a prirovnania preberá z pastierskeho života, ktorý viedol (por. 2, 12; 4, 6-7; 7, 14)³⁰⁹.

Micheášov literárny štýl bol prehliadaný z dvoch dôvodov. Jednak je jeho hebrejčina veľmi ťažká a štruktúra nie je dnešnému čitateľovi ihneď jasná. Tiež preto, lebo proroka Micheáša zatienil jeho známejší súčasník prorok Izaiáš. Aj tak môžeme povedať, že prorok **Micheáš bol majstrom slov a obrazov**. Najlepšie je to vidieť z veršov 1, 10-16. Historicky ide o popis cesty, ktorou sa uberalo Sancheríbovo vojsko, keď Asýrčania tiahli na Jeruzalem. Sú tu spomenuté určité mestá a dediny a prorok Micheáš používa zaujímavú hru so slovami, aby opísal, čo sa stane. Slovnou hrou spojuje názvy miest s ich osudom. Preklady nemôžu ukázať túto súvislosť, avšak Moffatovo anglické parafrázovanie textu poskytuje čitateľovi predstavu, o čo ide:³¹⁰

*Neoznamuj to v OZNAMOVE! Neplač v PLAČANOCH!
PRACHOV bude lízať prach, Mesto NÁDHERY utečie nahé.
SPASITELOVO nespasí, hradby HRADISKA sú zborené,
HORÚČANY pijú horúci dúšok.
(Proti Jeruzalemu, mestu POKOJA, Hospodin posiela vojnu.)
Zapriahajte vojenské vozy, muži zo STRÁŽNICE!
(Počiatok hriechu Sionu je Izraelova zločinnosť.)
BLAHOVU posledné zbohom,*

³⁰⁸ Pozri KRÁLIK, E. 2004. *Úvod do Prorockých kníh Starého Zákona*. Bratislava : TF TU, 2004. s. 127.

³⁰⁹ Pozri РЫБИНСКИЙ, В. 1910. Книга пророка Михея. In *Толковая Библия*. Т. 7. Санкт-Петербург, 1910. s. 237-238.

³¹⁰ Pozri SMITH, R. L. 1984. *Micah-Malachi. Word biblical commentary (Book 32)*. Dallas : Word, 1984. s. 213. In DILLARD, R. B. & LONGMAN III., T. 2003. *Úvod do Starého zákona*. Praha : Návrat domů, 2003. s. 384.

pretože (mesto) KLAM oklamalo kráľov Izraela.

Kniha proroka Micheáša **predstavuje poéziu** v biblickom zmysle. Charakterizujú ju paralelné prvky a rytmus, čiže metrický akcent, tzv. metrický verš.

Rytmus veršov nie je v knihe proroka vždy pravidelný a to sa týka aj počtu prízvukných slabík, ako aj počtu neprízvukných. Prízvuknej slabike nezodpovedá vždy rovnaký počet neprízvukných, čo robí rytmus veršov nepravidelným. Z toho vyplýva, že dĺžka jednotlivých veršov nie je rovnaká, a preto nemajú tak čistú básnickú formu ako napríklad verše knihy Žalмов, knihy Jób, či Prísloví, ktoré sa vyznačujú pravidelnou rytmikou. Jednako, súhrne vo vnútri danej kapitoly sú paralelné časti rovnakej dĺžky.

Logický rozvoj myšlienok vo vnútri daného proroctva dosahuje prorok pomocou oddelených skupín myšlienok, teda strof, ktoré síce nemajú ustálený počet veršov, no v knihe prevláda štvorveršová strofa. V knihe nájdeme aj dvoj-, troj-, päť- i šesťveršovú strofu, ba dokonca aj osemveršovú. Z tohto hľadiska nemôže byť štvorveršová strofa chápaná ako jediné bezpečné kritérium pri korekcii textu knihy. V každom prípade, doterajšie pokusy o vtesnanie celej knihy alebo jej časti do exaktného metrického systému hebrejskej poézie sa nepodarili, pretože priniesli so sebou príliš veľa subjektívnych korektúr textu³¹¹.

V knihe Micheáša prevažujú reči v prorockom štýle, čo vyplýva z obsahu knihy. Napriek tomu niektoré fragmenty, vzhľadom na svoj obsah i špeciálne poetické formy, je možné zaradiť do samostatných literárnych útvarov. Napríklad 1, 2-4 obsahuje hymnus, ktorý vykresľuje Božiu moc a majestát; v 1, 8-16 sú lamentácie, žalospevy; v 6, 6-8 nachádzame didaktickú báseň; v 7, 7-20 je niekoľko krátkych žalмов a v 3, 8 a 7, 7 nachádzame dve poetické vyznania viery.

V závislosti od určenia, reči proroka môžu obsahovať: **hrozby, pokarhania, zatracovanie hriechov, proklamácie** (prednesenie, oznámenie) **Božích požiadaviek, Božie prísluby, prosby a modlitby**. V knihe proroka Micheáša sa tieto druhy často prerývajú medzi sebou a vytvárajú veľmi komplikované útvary, ako napríklad 6, 9-16.

³¹¹ Pozri SZEFLER, P. Księga Micheasza. In LACH, S. 1968. *Pismo Świete Starego Testamentu, Księgi proroków mniejszych*. Poznań, 1968. s. 361-362.

Podľa Luthera „proroci používajú zvláštny spôsob výpovede, sú ako ľudia, ktorí namiesto toho, aby postupovali podľa poriadku, utekajú od jednej veci k druhej, takže z toho nie sme príliš múdri a nechápeme ich zámer.“³¹² Žiadny iný prorok nevystihuje toto konštatovanie lepšie než prorok Micheáš. V jeho výrokoch o súde, či spáse sa veľmi rýchlo môžeme stratiť, pretože ich štruktúra je ťažko rozoznatelná.³¹³

Motívom, ktorý sa v knihe často opakuje, je **Boží súd nad hriechom**. Povahu tohto súdu prorok prináša (sprostredkúva) za pomoci popisov Božích zjavení (1, 1-4 a 6, 1-2), žalôb (1, 8 a 7, 1n), hrozieb (2, 1. 3-5. 10; 3, 4. 6n. 12; 4, 14; 5, 9-14; 6, 13-16; 7, 4. 13) a iných prostriedkov. Iným dôležitým motívom knihy je **nádej**, ktorú prorok predkladá cez ďalekosiahle Božie prisľuby (4, 10. 13; 5, 1-5), cez uchvacujúce metafory (2, 12n; 4, 6-8; 5, 6n) alebo cez vízie šťastnejších časov³¹⁴.

Podľa obsahu je možné knihu rozdeliť na tri časti:

1. časť – súd nad Izraelom a Judskom (kap. I-III),
2. časť – mesiášske prisľúbenia a nádeje pre Izraelitov aj pohanov (kap. IV-V),
3. časť – cesta k spáse, k vyslobodeniu (kap. VI-VII).

Kniha proroka Micheáša sa začína ohlásením zničenia Samárie za jej modloslužobníctvo. Následne sa prorok obracia s tou istou hrozbou aj k Jeruzalemu, ktorá je následkom ich nečestnosti, neprávostí a priestupkov bohatých pánov, kňazov a sudcov. „Boli takí, ktorí vymýšľali utrpenia a mysleli na zlé na svojich lôžkach, a hneď keď prišiel deň uskutočnili ich, pretože nepozdvihli k Bohu svoje ruky“ (2, 1). Prorok Micheáš usvedčuje tiež falošných prorokov, ktorí vedú národ do poblúdenia a klamú ho zo ziskuchtivých cieľov. Nad nečestnými prorok vynáša hrozný Boží súd: „Preto pre vaše skutky bude Sion

³¹² SMITH, R. L. 1984. *Micah-Malachi. Word biblical commentary (Book 32)*. Dallas : Word, 1984. s. 8. In DILLARD, R. B. & LONGMAN III., T. 2003. *Úvod do Starého zákona*. Praha : Návrat domů, 2003. s. 381.

³¹³ Pozri DILLARD, R. B. & LONGMAN III., T. 2003. *Úvod do Starého zákona*. Praha : Návrat domů, 2003. s. 381.

³¹⁴ Pozri SZEFLER, P. Księga Micheasza. In LACH, S. 1968. *Pismo Świete Starego Testamentu, Księgi proroków mniejszych*. Poznań, 1968. s. 362.

zoraný ako pole a Jeruzalem bude ako hĺba rozvalín a vrch domu (Hospodinovho) ako les dúbravy“ (3, 12)³¹⁵.

V prvej časti knihy (1.-3. kap.) prorok najprv hovorí o zostúpení Hospodina z neba v celom Jeho majestáte na súd nad Izraelom a Judskom (1, 2-5), potom ohlasuje Boží slová proti Samárii (1, 6n) a mestám v Šefele (1, 8-16). Prorok predpovedá najprv koniec Samárii a Izraelskému kráľovstvu za modloslužbu a mravný rozvrat, ktorý spočíval v prijatí nemravných a zmyselných kultov Molocha, Baala, Aštarty a iných kultov prevzatých najmä od Feničanov. Neskôr príde čas odplaty aj pre Jeruzalem a Judské kráľovstvo, ktoré podľahlo vplyvu zo Samárie, najmä však za nespravodlivosť a násilie, ktoré na prostom ľude konali mocní tohto sveta (2, 8-9). Všetky hrozby svojej prvej reči prorok končí utešujúcim prísľubom budúceho zjednotenia židov a prísľubom kráľa. Tým kráľom prorok myslí Mesiáša (2, 12-13). Toto miesto je prvým mesiášskym miestom v knihe proroka Micheáša.

Ďalšia časť prorokovej výpovede je zasvätená hrozbám namiereným proti kniežatám, sudcom a falošným prorokom, t. j. proti nedôstojným vodcom národa, ktorí namiesto vedenia ľudu k Bohu odvádzali národ od pravdy a zavádzali ho do zmätku a priepasti hriechu (3. kap.). No úlohou proroka Micheáša, ktorú si predsavzal, bolo, aby svojimi slovami napomohol vyvolenému národu nájsť späť cestu, ktorú im ukázal Hospodin. K tomu však nestačili iba prorokove hrozby a poukázania na hriech Izraela. Prorok chcel predovšetkým vliať do duší a sŕdc ľudu nádej, že ak sa obrátia k pravému Bohu a jeho kultu, vtedy je možné, aby sa všetky prísľúbenia, dané od počiatku samotným Hospodinom a cez vyvolených mužov, na nich naplnili. Preto sa každú svoju hrozbu prorok Micheáš snaží podmieniť mravnou hodnotou. Teda všetky Hospodinove hrozby, s ktorými oboznámil národ, by sa neboli naplnili, ak by sa Izrael duchovne obrodil a nastúpil cestu mravného duchovného života podľa jahvistického kultu. Na konci prvej časti ohlasuje Božie slová o skaze Jeruzalema a jeho svätých miest (3, 12).

Reči proroka obsiahnuté v prvej časti knihy boli vyslovené pred naplnením ohlásenej udalosti, t. j. zničenia Samárie, teda pred rokom 722. Ako je vidieť zo slov proroka Jeremiáša (26, 16), hrozby proroka Micheáša proti Jeruzalemu

³¹⁵ ЮНГЕРОВ, П. А. 2003. *Введение в Ветхий Завет. Книга 2.* Москва, 2003. s. 16.

mali podmienený charakter. Ak by bol národ učinil pokánie, tak by sa jeho hrozby neboli naplnili. Po vojenskom obsadení Samárie Asýrčania prerušili vojenské akcie v Palestíne a hrozba pre Jeruzalem tak načas pominula. No duch národa bol nespokojný, a tak sa prorok v ďalšej časti obracia k národu s utešujúcimi slovami³¹⁶.

V druhej časti knihy (4.-5. kap.) prorok Micheáš hrozby, obsiahnuté v tretej kapitole, zamieňa slovami útechy a hovorí o nastúpení Mesiášovho kráľovstva, kedy sa sväté mesto stane prameňom spásy pre všetky národy a naplní sa zaslúbenie dané Abrahámovi, že „*požehnané budú v tebe všetky národy zeme*“ (1Mjž 12, 3). Hospodin naučí všetky národy svojmu zákonu, t. j. Evanjeliu Nového Zákona. Mesiášove Kráľovstvo bude svojím duchom Kráľovstvom pokoja a nie kráľovstvom násilia. Spoločnosť veriacich v Mesiáša (Cirkev) bude v protiklade s porušiteľnými spolkami ľudí večná, čo potvrdil aj samotný Spasiteľ slovami: „*postavím svoju Cirkev a pekelné brány ju nepremôžu*“ (Mt 16, 18). Hospodin zvolá do svojej Cirkvi všetkých ponížovaných, malých, slabých a svojou blahodafou im dodá sily a pevnosť (por. 1Kor 1, 25-31). V druhej časti knihy sa teda nachádzajú najprv predpovede o všeobecnom panovaní Hospodina na Sione (4, 1-5), o návrate Izraela zo zajatia a o prinavrátení vlády Sionu (4, 6-8), potom sú tu dve epizódy o národných nešťastiach (4, 9-14) a o ich zbavení sa prostredníctvom Mesiáša (5, 1-5). Prorok vyzýva židovský národ, aby statočne pretrpel skúšky, ktoré sú na neho posielané, pretože Boh vie, čo je pre človeka osožné (4, 12). Boh posiela utrpenie a skúšky k mravnej očiste a spásu človeka. Nakoniec sa v tejto časti predstavujú triumfy mesiášskeho Kráľovstva, v ktorom sa očistia všetky národy (5, 6-14). Ide v nej o podrobné odkrytie prisľúbenej útechy a ohlásenie Mesiášových časov³¹⁷. Verše 4, 6-7 sú druhým mesiášskym miestom v knihe proroka Micheáša.

Samária a Izraelské kráľovstvo ešte počas života proroka Micheáša skončili svoju existenciu pri vpáde asýrskeho kráľa Sancheríba, ich obyvateľstvo bolo odvedené do zajatia v roku 721 pred Christom. Ich domovina bola spustošená a mestá sa zmenili na hrbu rozvalín. Prorok Micheáš utešuje obyvateľov

³¹⁶ Позри РЫБИНСКИЙ, В. 1910. Книга пророка Михея. In *Толковая Библия*. Т. 7. Санкт-Петербург, 1910. s. 236.

³¹⁷ Позри РЫБИНСКИЙ, В. 1910. Книга пророка Михея. In *Толковая Библия*. Т. 7. Санкт-Петербург, 1910. s. 236.

Jeruzalema, aby neupadli do zúfalstva kvôli nastavajúcemu údelu. Začína prorokovať o povýšení svätej Sionskej hory a o prichádzajúcom kráľovstve pokoja: „V posledné dni bude videný vrch Hospodinov upevnený nad vrcholmi hôr a vznesie sa vyššie vrcholcov i pohnú sa k nemu národy“ (4, 1). Tieto Micheášove slová podľa mnohých svätých Otcov, okrem historického proroctva o návrate židovského národa z babylonského zajatia, predpovedajú o rozšírení Evanjeliovej zvesti medzi židov aj pohanov. „Prídu mnohé národy a povedia: prídte, vystúpime na vrch Hospodinov a do domu Jakubovho Boha, ukážu nám jeho cestu a pôjdeme po jeho stopách. Lebo zo Sionu vyjde zákon a z Jeruzalema slovo Hospodinovo“ (4, 2).

Prorokovi Micheášovi prináleží tiež radostné predpovedanie o narodení prisľúbeného Mesiáša – Isusa Christa, Božieho Syna, na oslávenie Božieho mena a na naplnenie všetkých Jeho prisľubov: „A ty Betlehem, dom Efratov, či si malý medzi tisícami Judových (miest)?, lebo z teba mi vyjde staršina, aby sa stal kniežaťom v Izraeli, a jeho pôvod je od počiatku, odo dní večnosti“ (5, 1)³¹⁸. Tento verš je tretím a najdôležitejším mesiášskym miestom v knihe proroka Micheáša. V 5, 3 zas prorok opisuje charakter služby Mesiáša, ktorý bude spočívať v Jeho pastierskej činnosti: „Hospodin vstane a uvidí, pásť bude svoju pastvu silou a v sláve mena svojho Hospodina Boha...“ Je to štvrté mesiášske miesto v knihe.

Tretia časť knihy proroka (6.-7. kap.) sa javí ako mravoučná časť. Prorok učí, že Hospodin od nás nečaká vonkajšie plnenie obradov, ale naopak dôstojný a mravný život. Je potrebné zo svojho života vyhnať nečestnosť, klamstvo a hádky. Práve tu nachádzame známy výrok, že „vlastní domáci budú človeku nepriateľmi“ (7, 6), ktorý cituje aj Isus Christos (Mt 10, 36). Kniha končí predpoveďou o očisťujúcom Božom súde nad Židmi za všetky ich protizákonné priestupky, ktoré prorok skôr opísal vo svojej knihe. Ale i tu, aby ľud neupadol do nového hriechu, hriechu zúfalstva a strachu pred súdom, prorok podáva správu, že tieto skúšky nebudú prekážkou pre naplnenie prvotného zaslúbenia o Mesiášovi, ktoré dal Hospodin Abrahámovi (7, 20, por. 1Mjž 12, 1-3).³¹⁹ Prorok hovorí národu o ceste k vykúpeniu cez pokánie, očistenie a modlitbu.

³¹⁸ Pozri ЮНГЕРОВ, П. А. 2003. Введение в Ветхий Завет. Книга 2. Москва, 2003. s. 16.

³¹⁹ Pozri JAKOVLEVIČ, R. 1957. Poznámky k Písmu Svätému Starého Zákona. Prešov : PBF, 1957. s. 226-229.

Kvôli tomu prorok predkladá dobrodenia a spásonosné skutky, ktoré vykonal Hospodin pre svoj vyvolený národ (6, 1-5), poučá o podstate pravej zbožnosti (6, 6-8), následne varuje pred priestupkami, ktoré urážajú Boha (6, 9-12) a pred strašnými trestami, ktoré môžu vyvolať (6, 13-16), ďalej prorok narieka nad všeobecným úpadkom morálky (7, 1-6) a na konci usmerňuje Sion k nádeji v Hospodina a k modlitbe (7, 7-20)³²⁰. Prorok poučá svoj národ, privoláva ho k nasledovaniu cnostných ciest: „*Bolo ti oznámené, človeče, čo je dobro a čo žiada Hospodin od teba, či len nie konať spravodlivo, milovať milosrdenstvo a byť pripravený chodiť s Hospodinom, tvojím Bohom?*“ (6, 8). Ohlasuje tiež nekonečnú a nevysloviteľnú lásku a milosrdenstvo k tým, čo padli do osídíel hriechu a tiež k tým, ktorí sú nemocní. Tým akoby prorok poukazoval na podstatu svojho mena: „*Kto je Boh ako Ty, ktorý odnímaš nezákonnosti a odpúšťaš priestupky zvyšku svojho dedičstva?*“, teda tým, čo sa navrátia zo zajatia (7, 18)³²¹.

Kniha proroka Micheáša má veľkú hodnotu aj pre dnešného čitateľa. Nádej na falošné hodnoty, dúfanie v klamné dobré predpovede budúcnosti, či podľahnutie tlaku spoločnosti, sú badateľné aj dnes. Prorok ich vidí v národe a ostro voči tomu vystupuje. Hrozí, kára, povzbudzuje k náprave. Hľadá inak ako mnohí, no vidí správne. Preto je jeho slovo živé aj dnes a veľmi potrebné pre dnešného človeka.

Zoznam bibliografických odkazov

Biblia – Septuaginta. 1935. Αθηναι : βιβλική εταιρία, 1935.

Biblia Hebraica Stuttgartensia. 1990. Stuttgart : Deutsche bibelgesellschaft, 1990.

Библия. Книги священного писания Ветхого и Нового завета на церковно-славянском языке. 1993. Москва : Российское библейское общество, 1993.

Biblia. Slovenský ekumenický preklad. 2007. Banská Bystrica : Slovenská biblická spoločnosť, 2007. ISBN 978-80-85486-45-2.

DILLARD, R. B. & LONGMAN III., T. 2003. *Úvod do Starého zákona*. Praha : Návrat domů, 2003.

³²⁰ Pozri SZEFLER, P. Księga Micheasza. In LACH, S. 1968. *Pismo Świete Starego Testamentu, Księgi proroków mniejszych*. Poznań, 1968. s. 360-361.

³²¹ Pozri ЮНГЕРОВ, П. А. 2003. *Введение в Ветхий Завет. Книга 2*. Москва, 2003. s. 16.

- JAKOVLEVIČ, R. 1957. *Poznámky k Písmu Svätému Starého Zákona*. PBF, Prešov, 1957.
- ЮНГЕРОВ, П. А. 2003. *Введение в Ветхий Завет. Книга 2*. Москва, 2003. ISBN 5-7429-0189-5.
- ЮНГЕРОВ, П. А. 1913. *Книги 12 малых пророков в русском переводе с греческого текста LXX, с введением и примечаниями*. Казань, 1913.
- KRÁLIK, E. 2004. *Úvod do Prorockých kníh Starého Zákona*. Bratislava : TF TU, 2004.
- ПАЛЛАДИЙ, еп. 1998. *Толкования на святых пророков Ионы и Михея*. Москва, 1998.
- РЫБИНСКИЙ, В. 1910. Книга пророка Михея. In *Толковая Библия*. Т. 7. Санкт-Петербург, 1910.
- SMITH, R. L. 1984. *Micah-Malachi. Word biblical commentary (Book 32)*. Dallas : Word, 1984.
- SZEFLER, P. Księga Micheasza. In LACH, S. 1968. *Pismo Świete Starego Testamentu, Księgi proroków mniejszych*. Poznań, 1968.

LITERARY CHARACTERISTICS AND CONTENT DISTRIBUTION OF BOOK OF THE PROPHET MICAH

Ján HUSÁR, lecturer, Orthodox Theological Faculty, University of Presov in Presov, Masarykova 15, 081 01 Prešov, Slovak republic, jan.husar@unipo.sk, 00421517726729

Abstract

The present article discusses the work of the prophet Micah. It analysis his work dividing it into specific areas and contents. The work is also analyzed from a literary point of view. It briefly assesses the contents of the work and attempts to assess the salient points of the work from various perspectives. It also analyses the work from a broader theological philosophical perspective.

Key words

The Bible, the prophet Micah, language, literature, prophecy, poetry.